

Hồng Hoa

Lê Văn Tú

Nhẹ nhàng, thanh thoát

Chìm trong ánh vàng chiều một làn tóc mây lững lờ gió bay.

Chiều dần buông màu tím hồng hoa đứng im nghe chiều xuống dần.

Đàn chim non ngừng cánh lặng nhìn mắt xanh, xanh màu lá thư.

Nhạc trầm ngân dạ khúc, hồ cầm hát hiu, tay mềm lướt đều.

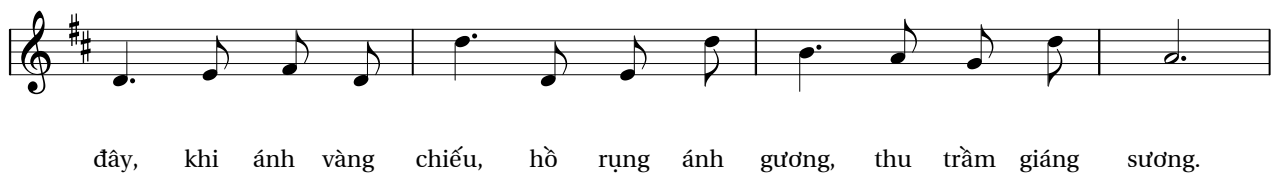
Cung sầu dâng trong chiều vắng, ngập tràn không gian say đắm, đam

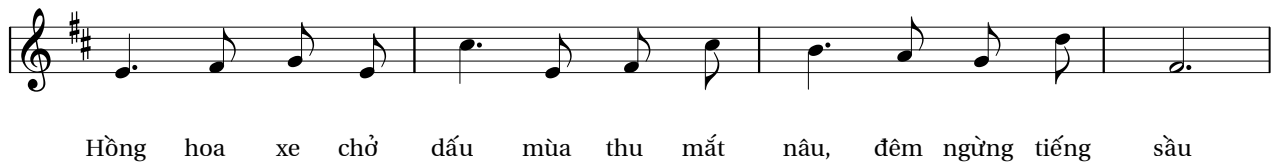
mê hồng hoa Thôi đừng lưu luyến để rồi

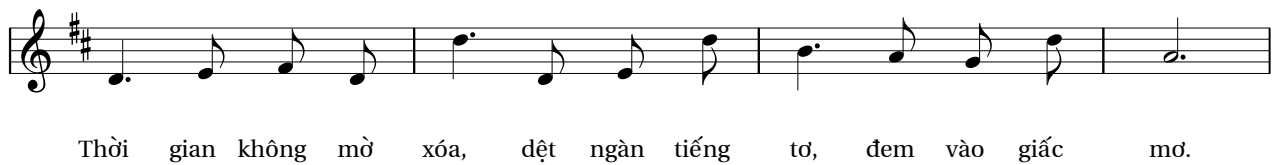
ta sẽ thay người đặt bao nhớ nhung trên môi hồng. Rồi

đây, khi ánh vàng chiều, hồ rặng ánh gương, thu trầm giáng sương.

Hồng hoa xe chở dấu mùa thu mắt nâu, đêm ngừng tiếng sào

Thời gian không mờ xóa, dệt ngàn tiếng tơ, đem vào giấc mơ.

Một vòng tay tình ái, mộng vàng ngắt ngày trăng tàn dần phai.